

Tisztújítás az Erdészettörténeti Szakosztályban

2022 szeptember közepén az Erdészeti Információs Központ nagytermében tartotta hagyományos őszi ülését az Erdészettörténeti Szakosztály. A személyesen megjelenni nem tudó tagok, illetve érdeklődő vendégek számára videokonferencia részvételi lehetőséget biztosítottunk.

Első előadó *Szakács László*, Bedő-díjas erdésztechnikus tagtársunk volt, aki „*Volt-e fenyő a középkorban a Szentgyörgyvölgyi száraló erdő és az Őrség területén?*” címmel járta körbe a témakört. Részletes kutatómunkáját többek között archeobotanikai, levéltári és latin oklevelek feldolgozásával végezte el.

A következő előadást *Inokai Balázstól* hallhattuk amely révén a *Fodermayer* család évszázados és kalandos történetébe nyerhettünk betekintést – „*Csapongás egy családfa ágai között, avagy a háborúk hatása családunkra – a Fodermayer család és rokonságának története*”. A szakosztályülés első fele az időközben eltávozott tagokról történő megemlékezéssel zárult.

Rövid szünet után a leköszönő elnökség vázolta fel röviden az elmúlt ciklusban végzett szakosztályi tevékenységet. A rendszeres történeti előadások, megemlékezések, új belépők és a megjelent cikkek mellett kiemelendő, a Sepsiszentgyörgyre, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem számára eljuttatott szakkönyvadományban vállalt segítő szerepkör, illetve a Millenárison megnyílt Álmodók Álmodói 2.0 kiállításához biztosított erdészettörténeti kép-, és szöveganyag.

Ezt követően zajlott le a tisztújító közgyűlés. Személyi változás a szakosztály vezetésében nem történt, titkári pozícióban *Komlódi Balázs*, míg az elnökiiben *Kiss Csaba* maradtak a következő ciklusban. Az országos választási bizottságot *Bogdán József*, valamint *Boglári Zoltán* képviselték.

A rendezvény a Wagner Károly Szakkönyvtár megtekintésével zárult.

Szöveg: **Kiss Csaba**

Több mint hatvan éve történt!

Az 1950-es években megjelentek a Keletbükki Erdőgazdaságban is a motoros láncfűrészek, így a kézfűrész fakitermelés elvégzése, ha csak részben is de már gépesítve lett.

Ebben az időben a nyugati végeken lévő Sárváron már folyt a kiképzés a fakitermelő gépek kezelésére. Az oda való járás és távolság nehéznek bizonyult, így *Bedő Tibor* erdőigazgató szervezésében, a sárvári tanári karral egyességben, megalakult a bükki szívében levő rejtkei munkásszállóban a kihelyezett osztály.

A két évre szóló beiskolázás gyakorlati munkából és bentlakásos tantermi oktatásból tevődött össze. Az objektumban volt terem az oktatás részére, a konyhára és a szálláshelyre is. De akárhogy forgattuk az emeletes vaságyakat, három főre nem tudtunk fekhelyet elhelyezni, így jött az ötlet és hárman ponyvasátor alatt lakó diákok lettünk.

A hét végére hazamehettünk, ki hogy tudott, de a hétfői kezdésre a tanteremben kellett lenni. A tanári kar az erdőgazdaság fiatal erdőmérnöki karából tevődött össze, mint *Tarr László, Kálóci István, Szegő Lajos, Várfalvi József*. Ők oktatták a szaktárgyakat, a villamosság és géptan ismertetése *Kassa Imre* műszaki szakelőadó feladata volt. Közben meglátogattak a Sárvári szakiskola tanárai is, konzultációt és vizsgáztatást tartani. A konyhavezetést a bükkszentkereszti Valika és Annuska néni végezték.

A minap a kezembe került ez a 62 éve készült fotó, ami inspirált, hogy ezt a megemlékező írást elkészítsem, hisz az iskola után soha nem volt és már nem is lesz találkozásunk.

Így teltek a szép őszi időben a hetek-hónapok. A Nagydélnek nevezett hegyoldal bükkösei adták a csupros gombát. A tót atyafiak vaszlapkának hívták ezt a gombafajtát, amely elkészítés után máris enyhítette a jelen levő hallhatóság éhségérzetét.

Téliidőre átköltöztették az osztályt a Lillafüred–Ómassa közre épült újmassai munkásszállóba. Itt folyt az oktatás és itt volt a szállás, immár ponyvasátor nélkül. A vadhús beszerzése a helyben levő erdészek, vadászok feladata volt. *Nyitrai József, Borsodi Balázs* üzemi vadászok és *Polyánszki Bandi* ker. vez. erdész hozták a meglőtt muflonokat, aztán ettük a muflonhúst, muflonhússal. Ha már melegebbre fordult az időjárás, úgy a

A képen láthatók, balról jobbra és alulról felfelé: 1. sor: *Molnár János, Bártfai Zoltán, Lökös István, Molnár József, Pincés József, Csizmadia Sándor, Novák József*. 2. sor: *Bakó Sándor, Szívós Béla, Vass József, Lévai János, Török József, Lubai József*. 3. sor: *Flekács János, Fodor József, Valika szakács, Annuska szakács*. 4. sor: A két szakács között *Kálóci István* erdőmérnök tanár, majd *Szabó János* erdőmérnök, kissé hajolva *Polgár Károly*, *Tarr László* erdőmérnök tanár, *Sepsi Imre*. 5. sor: *Hegyi Lajos, Földi László, Varga Károly, Malinák János, Lovász Géza, Lévai Lajos*.

muflonhúst fadézsába helyezve az igen hideg kútba engedték le, ahol napokig tárolható volt. A LÁÉV kisvonat szállított bennünket Miskolcra a garadnai végállomásra oda-vissza. Ha a pénztárca teljesen kiürült a hét végére, úgy csak a hazagyaloglás lehetősége maradt a számomra. A 30 km-t 5 óra alatti gyaloglással és futással hagytam magam mögött.

Az iskola végeztével szétment az osztály. Ki-hol melyik erdészetenél vágtuk a fát, emeltük a 46 kg-os MRP láncfűrész és a DRUZSBA motorfűrész. Hogy ez a 62 év eltelté kinek mit adott, azt már senki sem tudhatja. Jómagam és *Török József* mihamarabb erdészek lettünk és helyben szolgáltuk az erdőgazdaságot, a jelenlegi Délbükki Erdészeti Igazgatóságtól mehattunk nyugdíjba. Jómagam már túl a nyolcvanon, a *Török Jóska* még innen, a körzet magánerdőinek a szakirányítói lettünk. Régmúlt idők emléke még mindig visszajársz!

id. **Csizmadia Sándor**